

ПОКАЗАТЕЉИ КВАЛИТЕТА РАДА СТАЦИОНАРНИХ ЗДРАВСТВЕНИХ УСТАНОВА У БЕОГРАДУ ЗА ПЕРИОД 1.01.-31.12.2010. ГОДИНЕ

-ПЕДИЈАТРИЈСКЕ ГРАНЕ МЕДИЦИНЕ-

Показатељи квалитета у области педијатрије прате се на одељењима: педијатрије, перинатологије, неонатологије, дечје неурологије и дечје психијатрије. У клиничко-болничким центрима нису укључена одељења неонатологије при породилиштима.

Обавезни показатељи квалитета који се прате у педијатрији су:

- 1) стопа леталитета
- 2) проценат умрлих у току првих 48 сати од пријема
- 3) просечна дужина болничког лечења
- 4) просечан број медицинских сестара по заузетој болничкој постељи
- 5) проценат обдукованих
- 6) проценат подударности клиничких и обдукционих дијагноза
- 7) проценат пацијената упућених у друге здравствене установе, осим на рехабилитацију

Стационарно лечење деце у Београду врши се у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије, Универзитетској дечјој клиници и 3 клиничко-болничка центра. За лечење и рехабилитацију деце оболеле од специфичних обољења и стања користе се капацитети Специјалне болнице за церебралну парализу и развојну неурологију, Клинике за неурологију и психијатрију за децу и омладину и Института за неонатологију. Због специфичности ових установа није могуће поређење њихових показатеља квалитета. Одељења за лечење оболеле деце постоје и у другим установама, намењених првенствено за лечење одраслих болесника (Институт за онкологију и радиологију Србије), као и у другим установама (Институт за ментално здравље и др.), које не достављају податке о показатељима квалитета педијатријских одељења.

Показатељи квалитета у области дечје хирургије приказани су у поглављу које се односи на хируршке гране медицине.

1. Стопа леталитета

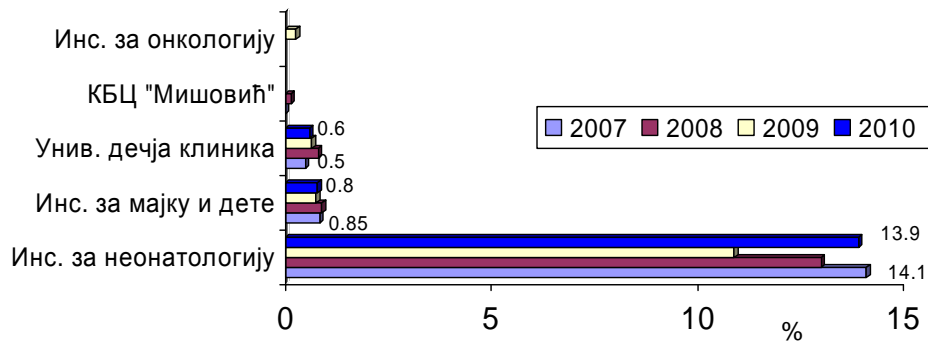
У 10 болница у Београду у 2010. години, на педијатријским одељењима је хоспитализовано 24.642 деце, што је за 2.228 или 10% више у односу на претходну годину. Изузев Института за неонатологију и Института за онкологију и радиологију Србије, у свим осталим болницама је повећан број лечене деце.

Смртним исходом завршено је лечење код 233 деце (209 у 2009. години), од којих 122 у Институту за неонатологију, 60 у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије и 51 у Универзитетској дечјој клиници. У осталим болницама није било смртних исхода. Стопа леталитета на педијатријским одељењима је била 0,95% и скоро је иста у односу на 2009. годину, када је износила 0,93%. Стопа леталитета је највећа, према очекивању у Институту за неонатологију 13,9%, и знатно је већа у односу на прошлу годину (графикон 1.). У Институту за

здравствену заштиту мајке и детета Србије стопа леталитета је већа у односу на Универзитетску дечју клинику.

Стопа леталитета на педијатријским одељењима

Графикон 1.

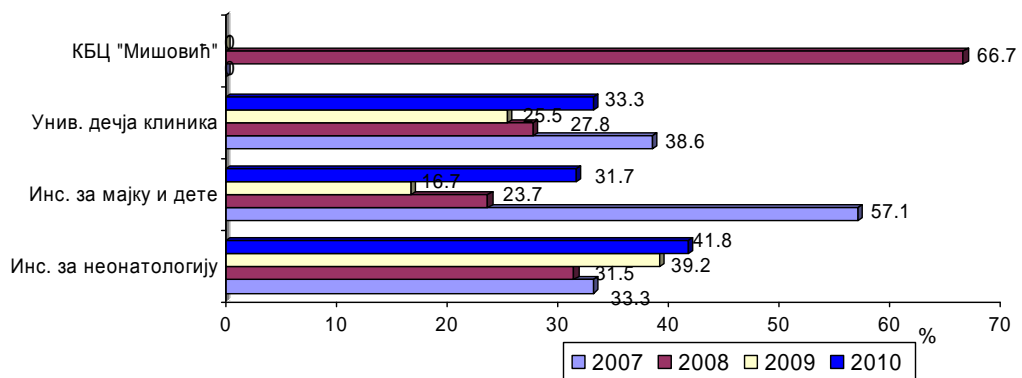

2. Процент умрлих у току првих 48 сати од пријема

У току првих 48 сати од болничког пријема, лечење 87 деце је завршено смртним исходом, тако да је проценат умрлих у току првих 48 сати од пријема у болницу износио 37,3% и знатно је већи у односу на претходну годину (29,7% у 2009. години.). Највећи проценат умрлих у првих 48 сати је у Институту за неонатологију 41,8% (графикон 2.). У све три болнице у којима је било смртних исхода, проценат умрлих у првих 48 сати је већи у односу на претходну годину.

Процент умрлих у току првих 48 сати од пријема на педијатријским одељењима

Графикон 2.

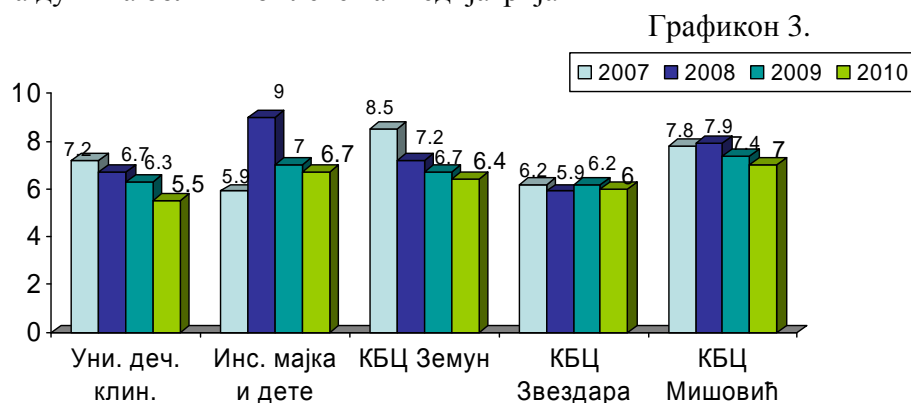
3. Просечна дужина болничког лечења

За педијатријске дисциплине коришћено је у 10 установа 813 постеља (исто као и претходне године). Лечено је 24.642 пацијента и остварено 219.390 дана болничког лечења. Просечна дужина лечења је била 8,9 дана (9,5 дана у 2009. години). Просечна дужина лечења је смањена у односу на претходне године на свим педијатријским одељењима, а посебно у Специјалној болници за церебралну парализу и развојну неурологију (графикон 3).

Просечна дужина лечења је скоро изједначена на педијатријским одељењима клиничко-болничких центара, Универзитетске дечје клинике и Института за здравствену заштиту мајке и детета Србије (око 6-7 дана). У ове вредности није урачунат боравак новорођене деце у породицишћима клиничко-болничких центара.

У свим овим установама могуће је поређење дужине лечења у периоду од јула 2007. до 2010. године. Поређење са ранијим годинама није могуће због промене у методологији израчунавања (искључена су одељења дечје хирургије и неонатолошка одељења при породицишћима).

Просечна дужина болничког лечења -педијатрија-

Болесна деца збрињавају се и у психијатријским установама, установама за рехабилитацију, Институту за неонатологију, Институту за онкологију и радиологију Србије. Ове установе су углавном неупоредиве, како по врсти и тежини обољења која лече, тако и по просечној дужини лечења. У њима се просечна дужина лечења креће од 8,6 дана у Институту за онкологију и радиологију Србије до 119 дана у Специјалној болници за церебралну парализу и развојну неурологију. Пошто методологија праћења просечне дужине лечења у овим установама није мењана у односу на раније године, могуће је поредити дужину лечења у једној установи од 2005. до 2010. године. У свим болницама постоји тренд скраћења просечне дужине болничког лечења (табела 1).

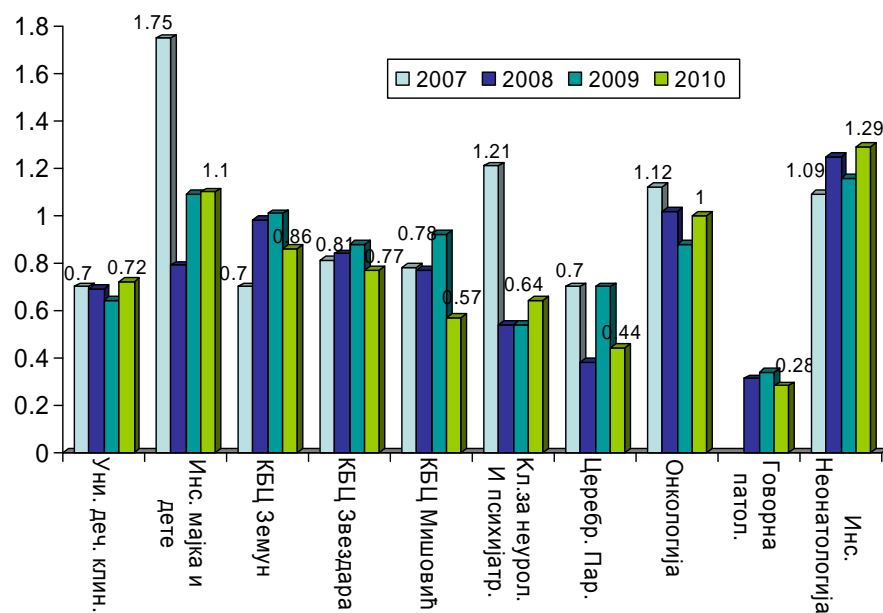
Табела 1. Просечна дужина болничког лечења-педијатријске гране медицине

ЗДРАВСТВЕНА УСТАНОВА	2005	2006	1.07.-31.12. 2007	2008	2009	2010
Институт за неонатологију	48,5	52,6	49,1	50,2	47,9	44,6
Клиника за неурологију и психијатрију за децу и омладину	16,8	18,6	17,5	19,1	18,8	15,9
Специјална болница за церебралну парализу и развојну неурологију	135,9	112,3	102,6	175,6	72,8	118,6
Институт за онкологију и радиологију	11,4	11,2	10,98	8,9	8,99	8,6
Институт за ментално здравље	18,0	19,2	15,7	Нема података	Нема података	Нема података

4. Просечан број медицинских сестара по заузетој болничкој постељи

У оквиру педијатријских дисциплина било је ангажовано ефективно 519,2 медицинских сестара на нези болесника или 0,86 сестара по заузетој постељи. То је мање у односу на претходну годину за 4 медицинске сестре, при чему је највеће смањење остварено у КБЦ „Др Драгиша Мишовић“. Обезбеђеност сестринским кадром је највећа у Институту за неонатологију, што је и очекивано, с обзиром на тежину обољења и узраст деце која се лече у овој установи. Најмање медицинских сестара ангажованих на нези болесника по заузетој постељи има Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију, 0,28 (графикон 4.).

Број медицинских сестара по постељи -педијатријске дисциплине-
Графикон 4.

Велике разлике у вредности овог показатеља у различитим годинама у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије, Клиници за неврологију и психијатрију за децу и омладину и Специјалној болници за церебралну парализу и развојну неврологију, узроковане су нетачним извештавањем, односно приказивањем укупног броја медицинских сестара, а не броја ефективно ангажованих медицинских сестара, како је Методолошким упутством прописано.

5. Процент обдукованих

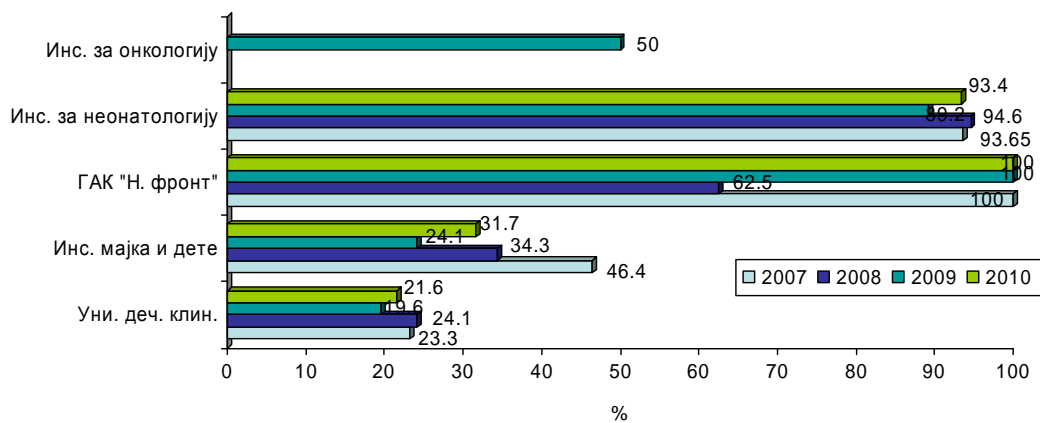
Подаци о обдукованим пацијентима анализирани су за 11 болница, јер су укључене и обдукције новорођенчади у ГАК „Народни фронт“. Лечење деце на педијатријским одељењима завршено је у 246 случајева смртним исходом (223 у претходној години). Највише умрлих пацијената било је у Институту за неонатологију (122), а затим у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије (60) и Универзитетској дечјој клиници (51). Обдукција је урађена у 156 случајева, или 63,4%, што је више у односу на претходне године (57,8% у 2009.

години, 60,3% у 2008. години, а 66,12% у 2007. години). У све три педијатријске установе, у којима је највећи број умрлих пацијената, број урађених обдукција има опадајући тренд до 2010. године, када је број обдукција повећан.

Постоје велике разлике између болница у проценту обдукованих, тако да је у Институту за неонатологију 93%, а у ГАК „Народни фронт“ 100% обдукованих (графикон 5). Знатно мањи проценат обдукованих је у Универзитетској дечјој клиници 21,6% и Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије 31,7%.

Процент обдукованих на педијатријским одељењима

Графикон 5.

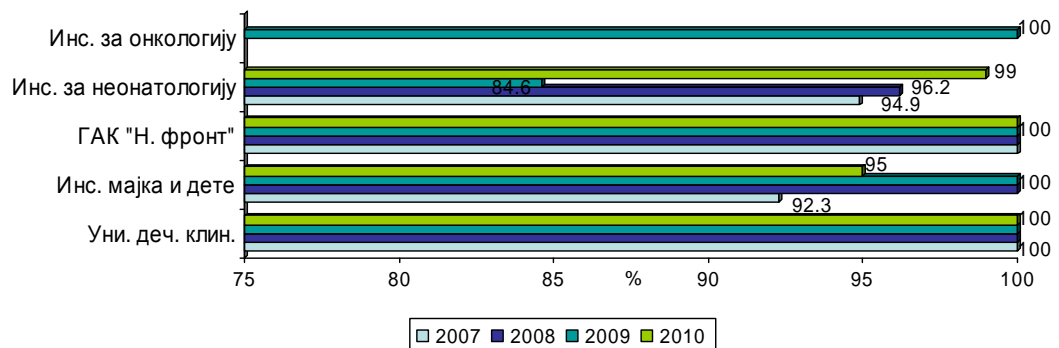

6. Процент подударности клиничких и обдукционих дијагноза

Од 156 урађених обдукција у 154 (98,72%) случаја је обдукциона дијагноза била подударна са клиничком, што је више у односу на претходне године (89,2% у 2009. години, 97,2% подударних дијагноза у 2008. години, а 95,1% у 2007. години). Потпуна подударност клиничких и обдукционих дијагноза (100%) остварена је у свим установама, изузев Института за неонатологију, где је било 99% подударних дијагноза и Института за здравствену заштиту мајке и детета Србије, са 95% подударних дијагноза (графикон 6). Овакве вредности указују на потребу провере квалитета података.

Процент подударности клиничких и обдукционих дијагноза

Графикон бр. 6.

7. Процент пацијената упућених у друге здравствене установе (осим на рехабилитацију)

Од 24.642 хоспитализоване деце у 10 болница у Београду, на лечење у другу здравствену установу је упућено 63 или 0,26%, што је више у односу на претходну годину (0,19% у 2009. години, 0,28% у 2008. години, а 0,48% у 2007. години). Највише пацијената упућених на лечење у другу здравствену установу било је у Институту за неонатологију, 45 или 5% (графикон 7.). У 6 болница није било ниједног болесника упућеног на лечење у другу установу (Универзитетска дечја клиника, Институт за здравствену заштиту мајке и детета Србије, Клиника за неурологију и психијатрију за децу и омладину, Институт за онкологију и радиологију Србије, Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију и Специјална болница за церебралну парализу и развојну неурологију).

Процент пацијената упућених у друге здравствене установе (осим на рехабилитацију) у болницама у Београду - педијатрија

Графикон 7.

